

det synes at fremgaa af ovenstaaende Beretning, for flere Varesforters Vedkommende er stillet saaledes, at man for enhver Klasse af disse Varer er undergivet et enkelt Firmas Fordringer.

§ 20.

Justitsministeriet.

82) I. D. 2. Skrivelse af 21de November 1874 fra Justitsministeren:

„Fra tvende forhenværende Betjente ved Bredskølle Straffeanstalt, hvilke det har været nødvendigt at afskedige, fordi de paa Grund af Alder og Svagelighed ikke længer fyldestgørende kunde udføre deres Tjeneste, har Ministeriet modtaget Andragender om, at der maa tilstaa enhver af dem en aarlig Understøttelse.

Den ene af disse Betjente, Hans Peter Meier, har været ansat som Bud ved bemeldte Anstalt, fra den i 1859 toges i Brug, indtil han fra 1ste April d. N. blev afskediget. Han er født i Mæret 1806, og fra 1818 til 1836 tjente han som Tambour i Militæretaten. Derfra blev han forsat til det daværende Stokhus som Justitsunderofficer, fra hvilken Tjeneste han imidlertid paa Grund af en Tjenesteforfeelse, der for øvrigt ikke medførte yderligere Straf, blev afskediget i Mæret 1847. Han tjente derefter som Banevoogter ved den sjællandske Jernbane, indtil han fik Ansættelse ved Straffeanstalten. Paa Grund af den Maade, hvorpaa han blev afskediget fra Stokhuset, vil han ikke kunne vente nogen Understøttelse fra de militære Underklassers Pensionsfond.

Den Anden, Jørgen Andersen, blev ansat som Vægter ved oftnævnte Straffeanstalt i 1861 og blev afskediget fra denne Tjeneste fra 1ste f. M. at regne. Han er nu i en Alder af 72 Aar.

Hver af de nævnte Betjente har i deres sidste Tjenesteaar oppebaaret følgende Løn:

Ugentlig Løn 3 Rd. 156 Rd.

Ertatning for det bortfaldne Sædtillæg 20 —

Ekstraordinært Lønningstillæg 20 —

Tilsammen . . . 196 Rd.,

hvorhos der aarlig har været tillagt Meier som Profos et Beløb af 10 Rd.

Da de Begge steds have udført deres Tjeneste ved Straffeanstalten med Trodskab, Nidkærlighed og til deres Forefattes fuldkomne Tilfredshed og ere forblevne i Tjenesten, saalænge deres Kræfter tillode dem at bestride den, samt da der herefter formentlig er Grund til at bortse fra det Forhold, hvorved Meier i sin Tjeneste i Militæretaten har forbrudt sin tidligere Pensionsret, forekommer det Ministeriet, at Billighed taler for at tilstaa dem hver en mindre aarlig Understøttelse, hvilken man dog, da Ministeriet ikke anser dem, navnlig Jørgen Andersen, der endnu kan paatage sig lettere Arbejder, for aldeles hjælpeløse, kun skal foreslaa fastsat til 60 Kroner for hver.

I Genhold hertil tillader man sig at anmode det ærede Udvalg om behageligen til 2den Behandling af Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1875—76 at stille følgende Ændringsforslag til § 20, Konto I. D. 2., „Ekstraordinære Understøttelser“:

„Summen forhøjes med 120 Kroner.“

Forslaget tiltrædes.

83) I. D. 2. Skrivelse af 10de December 1874 fra Justitsministeren:

„Direktøren for Sorøens Straffeanstalt har i en hertil indkommen Skrivelse meddelt, at Opsynsbetjent Søren Andersen, der under 22de September d. N. er overgaaet til bemeldte Anstalt fra Viborg Straffeanstalt, paa Grund af svagt Helbred, navnlig hyppige asthmatiske Anfald, ikke er istand til at udføre en Opsynsbetjents anstrengende Tjeneste.